

Text Annotation :

Text diagramů

Historické záměry

Vítězné náměstí bylo původně navrženo jako místo pro lidi, památník jejich vítězství, že se stali samostatným státem. Náměstí a jeho srdce, památník ve formě obelisku, by měly reprezentovat stoupající zlatou budoucnost tohoto mladého státu.

Současný stav

Na rozdíl od původního pěšího charakteru náměstí, infrastruktura pro automobilovou dopravu odděluje Vítězné náměstí od veřejnosti a vytváří nepoužitelný prostor v srdci městské části. Přímé tramvajové koleje rozřezávají střed náměstí, místo aby jej obkružovaly, jak bylo původně navrženo.

Budoucí vize

Nový rozvoj Vítězného náměstí připomíná hodnoty humanismu původního návrhu a kombinuje je se současnými požadavky pro dopravní infrastrukturu. Přístupnost, propojenost a vytvoření unikátního veřejného prostoru jsou požadavky pro Vítězné náměstí.

Vyvýšený veřejný prostor

V zájmu zachování fungující infrastruktury a vytvoření silného veřejného prostoru nové Vítězné náměstí je povýšeno nad stávající dopravu. Umělý kopec minimalizuje negativní dopady dopravy na náměstí a zároveň přiležitosti neformálního pěšího propojení - Vítězný kopec je na světě.

Adaptace krajiny

Reakcí na existující a nový program Náměstí, Vítězný Kopec adaptuje topografii a vytváří prostor pro Památník vojáků II. světové války, vstupy do metra, autobusové zastávky a širokou škálu potenciálního programu a krajinné artikulace.

Nové srdce města

Vrch Vítězného Kopce je ustanoven jako nové centrum, přesně jak bylo zamýšleno v originálním návrhu. Rekreační městské jezírko vymezuje současnou interpretaci nikdy nepostaveného Engelova obelisku z původního návrhu. Artikuluje vrchol Vítězného Kopce a dohromady s pahorkem se stává pamětihodností pro městskou část.

Přírodní zóny

Vítězný Kopec se stává novým, zeleným srdcem čtvrti, reflektujícím různorodost české krajiny ve zintenzivněné urbání interpretaci. Rozdílnost v topografii vytváří velmi zajímavý veřejný prostor, kde každý průchod je unikátní zkušeností a každé místo je působivé pro kohokoliv v Praze.

Integrace do města

Pro dokončení okolní městské sítě s Vítězným Kopcem, cesty ohraničující kopec jsou reartikulovány do sdílených prostor, upřednostňujících chodce, cyklisty a veřejnou dopravu jako autobusy před auty. Tyto zklidněné zóny tvoří rozšíření veřejného prostranství a mohou být dále aktivovány přidáním dalšího programu, kupříkladu kaváren a obchodů.

Zelená Oblast

Silnice mezi budovami a Vítězným Kopcem se stává Sdílenou ulicí, zvyšující komfort života a bezpečnost pro chodce a kola. Automobilová doprava je umožněna pouze místním obyvatelům, zatímco autobusy mohou užívat prstenec.

Kopec Vítězství

Není nic romantičtějšího než najít uprostřed lesa mýtinu na kopci. Všichni si pamatujeme na ten radostný pocit, když jsme jako děti mohli vyběhnout na vrchol, přitahováni tím, co najdeme nahoře. Touha jít výš a výš vychází z hluboce zakořeněného sklonu objevovat a hrát si. A když naše nožky dosáhly vrcholu, uvědomili jsme si, že to není ten křížek, který nás táhl nahoru, ale spíše výhled na druhou stranu, jenž se nám najednou odhalil. Mohli jsme se ohlédnout dolů na místo, odkud jsme vyšli, pyšní na svůj výkon, ale také jsme mohli spatřit mnohá další místa, ležící dále před námi, která čekala, až je prozkoumáme. Majíc na paměti onoho ducha mládí rádi bychom Vám představili náš jednoduchý, a přece dramatický návrh, který má sílu vrátit osobitost náměstí, jehož jméno a význam se v průběhu času tolik měnil. Vítězství, k němuž zde odkazujeme, není ve smyslu národa, státu nebo politické ideologie. Místo toho je to osobní vítězství při objevování a prozkoumávání.

Stromovitá struktura, kterou najdeme v Engelově původním urbanistickém plánu, by mohla klidně být symbolickou připomínkou 600 let staré lípy v Lipce, která byla zvolena Evropským stromem roku 2017. Místo toho však bylo náměstí navrženo tak, aby reflektovalo řád, symetrii a národní hrdost. Rozlehlé náměstí - dokonce i bez obelisku uprostřed - muselo být v době po realizaci nádherné na pohled. Postupně však veřejný charakter místa ztratil svou mimořádnost. Víc a víc aut jezdilo kolem náměstí, což téměř znemožnilo pěším projít přes kruhový objezd. Tam, kde dřív bývaly chodníky a zeleň, vznikla najednou parkovací místa. Pod zemí se vybudovalo metro, které odklonilo pozornost mimo náměstí. A trasa tramvaje byla navedena přímo skrz střed, kde byl naplánován obelisk, a narušila sílu symetrie. Dopravní infrastruktura začala dominovat. Místa, kde se dříve promenovali flaněři, obdivující rozhled na všechny strany, jsou dnes odříznuta auty, autobusy a tramvajemi. Doprava je sice klíčová naší moderní společnosti, na druhou stranu však infrastruktura k ní potřebná ohrožuje obyvatelnost našich veřejných prostranství. Náš projekt navrhuje řešit toto dilema ponecháním stávající infrastruktury téměř beze změny a přidáním nové vrstvy, která umožní nové formě veřejného života dostat se na náměstí. Chodec, přicházející za horkého letního dne na náměstí od ulice Československé Armády, uvidí, jak se před ním v dáli rozléhá kopec, zrovna když míjí Eliášovu. Navíc auta a autobusy přijíždějící k náměstí mizí v tunelu vedoucím ke kruhovému objezdu. Ale co zachytí návštěvníkovu pozornost nejvíce, je obelisk, tyčící se z vrcholu kopce. A jak prochází kolem zastávky autobusu po těžkém dni v práci, vidí slunce, jak zapadá za kopec, což opět vznítí onu dětskou touhu po objevování. Radši než na metro, vydá se chodec na vrchol kopce, přitahován tím, co se stane nahoře a jaký pohled se mu naskytne na druhou stranu. Jde po pěšině vyznačené těmi samými lípami, jaké si pamatuje, že rostly na zahradě u babičky. A jak pokračuje ve své vycházce, postupně se nechává unášet od každodenních starostí, jen tak se potuluje, míří nahoru bez zvláštního důvodu. Cestou nahoru potká další lidi, ať už jdoucí na vrchol, či jen hrající si na svahu. Všimne si lidí, jak lezou na velké balvany, čtou si v trávě či sjíždějí dolů na horských kolech, zatímco postarší pár pod jednou z líp usedá na lavičku.

A jak náš návštěvník pokračuje v cestě nahoru, poslouchaje ptáky štěbetající v korunách stromů, uvědomí si, že tento kopec neposkytuje jen stín, ale také chladný vánek přicházející z vrcholu. A v momentě, kdy jeho oči dosáhnou nejvyššího bodu kopce, oslní jej zapadající slunce, které se odráží v hladině jezera. Není schopen říct, jak hluboké to jezero je, ale vidí děti, které radostně pobíhají po

jeho okraji a šplouchají po sobě vodu. Uvědomí si, že ten chladný vánek přicházel právě z onoho chladivého jezírka - prvku, který pomáhá zápasit s efektem tepelného ostrova města. Rozhlédne se po okolních budovách s taškovými střechami: dokonale uzavřené bloky, které dohromady tvoří uspořádanou městskou strukturu. Teprve nyní ji dokáže ocenit.

A uprostřed jezera, tyčící se vysoko nad ním, je obelisk, jehož současnou podobu pomohli navrhnout místní umělci. Když se pak rozhlíží kolem sebe, všimne si, že každá strana kopce má svůj specifický výhled a charakter. Uvědomí si, že nikdy dříve neměl z centra náměstí takový výhled. Kopec na Vítězném náměstí, jak bylo nazváno, se změnil z dysfunkčního veřejného prostoru ve vítězství mezi veřejnými prostory. Nejen že vyvýšený povrch umožňuje mít Praze 6 skutečně zelené srdce, svým novým uspořádáním se také stává místem pro vzrušení, úžas i vzpomínání. Nabízí něco pro každého, pro obyvatele i pro studenty, mladé i staré, návštěvníky i místní. Je to unikátní pamětihodnost a orientační bod a se svým obeliskem se Kopec Vítězství stává novým přírůstkem k veřejným atrakcím v Praze - viditelný z dále, ale plně doceněn teprve na místě.